

Spijker kwartier

wijkkrant

4 Spijkerbikes

12 De Martinustoren
van de Steenstraat

18 Coffeeshop Uncle Sam

Welkom in dit lentenummer, de periode waarin de natuur weer opstart en gaat bloeien. Voor mij persoonlijk voelt het ook als een nieuw begin, na een jarenlange wens om in het Spijkerkwartier te wonen ben ik sinds kort verhuisd van de Geitenkamp naar de Noord en Zuidstraat. Daar komt samen wat ik zo bijzonder vind aan Arnhem-Noord en specifiek aan het Spijkerkwartier:

authenticiteit, levendigheid en toch ook rust. De straat bestaat uit witte huisjes, veel betrokken en aardige bewoners, het treinspoor, verder weinig doorgaand verkeer en mijn achtertuin grenst aan de Vlindertuin.

Dus leuk het artikel over de vele bijzondere tuinen die onze wijk rijk is. Bovenstaande foto is genomen in de Kruidentuin, terwijl ik daar een wijntje dronk met vrienden. Passend bij dit jaargetijde biedt dit nummer verder veel levendigheid met Buurt-kind, de Lommerd-opening, Bedrijf in de wijk, Spijkerbikes, DJ Daniël en uiteraard Thialf! Of het artikel over coffeeshop Uncle Sam bij levendigheid of rust past laat ik graag aan de lezer over. Verstillings kunt u in ieder geval vinden in de Martinuskerk die Lucille bezocht. De toren zie ik vanuit mijn nieuwe zolderraam waar ik dit stukje tik.

Dit is mijn laatste voorwoord. Naast mijn zorg-werk blijf ik interviewen, maar dan in podcast-vorm. Speciale aandacht voor de afscheidsbrief van redactielid Trudi: bedankt voor je grote inzet en samenwerking! En u lezer wens ik veel leesplezier en een mooie seizoensstart toe.

Foeke Galema

Foto: Kristel van Swelm

Nieuwe kop Spijkerbrigade

Na bijna tien jaar heeft Astrid Stokmans de voorzittershamer van de Spijkerbrigade neergelegd. Ze gaat wel als mede-bestuurslid door in dit dagelijks bestuur van het Wijkoverleg, wat het voordeel heeft dat al die opgebouwde kennis gelukkig niet weg is. Na een paar jaar buffelen, leegloop en overeind houden tijdens de covidperiode is er dan nu weer volop leven in het bestuur. Je kunt een beetje spreken van een generatiewisseling, omdat er duidelijk jong bloed is bijgekomen. Dat geeft andere gesprekken, dat houdt elkaar scherp.

Er is een duo-voorzitterschap gevormd met Albert Hoex en Leander Cingöz. Het bestuur wordt verder nog versterkt door Chiara van der Lee. Ik spreek de beide voorzitters op een winterse achternamiddag in de Spijkerstraat. Wat direct opvalt is dat ze overlopen van betrokkenheid en enthousiasme om nieuw leven in het bestuur te blazen.

Wie

Leander woont hier sinds ongeveer twee jaar. Hij is in Griekenland opgegroeid, werkt in Den Haag, studeert in Nijmegen en is voor de liefde verhuisd naar onze wijk. Zijn focus ligt op de 'fysieke leefomgeving' waarbij we moeten denken aan duurzaamheid, stedelijke ontwikkeling en planologie. De link naar de Spijkerbrigade is gauw gemaakt, want de leefomgeving van deze wijk is waar zijn interesse ligt. Wat hem vooral aanspreekt is zoals hij zegt: 'Een groep enigszins gelijkgestemden met gemeenschappelijk doel ontmoeten en een goed gesprek te voeren met elkaar, om de verbinding met de wijk te versterken.' Albert woont al 25 jaar in de wijk en is theatermaker. Vanuit het gezelschap 'De Plaats' is hij zich gaan toeleggen op sociaal-artistische projecten waar onder andere destijds Spijkerkwarts uit voortkwam. De betrokkenheid met de wijk nam

hierdoor alleen maar toe. 'De wijk kun je als identiteit voelen', zegt hij. Dat is iets wat hij ontdekte toen hij vanuit zijn werk in meerdere wijken van Arnhem kwam: 'De mensen zijn trots op het feit dat ze in hun wijk wonen, voelen daar verbondenheid mee. De wijk is tussen klein en groot in: niet alleen je eigen straat, maar ook niet de anonimiteit van de stad.'

Wijkoverleg

De rol van SB zien ze als het voortouw nemen, zaken bij elkaar brengen, energie steken in die wijk waardoor een goed sociaal maatschappelijk leven ondersteund wordt.

Ja, ze zijn de schakel tussen de gemeente en de wijk, beheren de financiën en overleggen met Team LeefOmgeving. Maar natuurlijk is de voornaamste doelstelling het bijeenroepen van het Wijkoverleg, zo'n vijf keer per jaar. Het bestuur draagt dan de agenda en onderwerpen aan, legt zaken voor waarover de wijk vervolgens kan beslissen. Ze willen echter als bestuur meer nadenken over hoe dat wijkoverleg er ook uit kan zien: 'Daar is veel in te winnen. Het kan geanimeerder zijn, niet alleen de problemen in de wijk belichten, maar ook de successen vieren, of iets voor het voetlicht brengen wat heel leuk en verrassend is. Dat kan ook een optreden

ppen bij de ade (SB)

Leander Cingöz en Albert Hoex

van een trompettist zijn..’Hopelijk nemen dan bezoekersaantallen aan het Wijkoverleg toe en wordt het echt een ontmoetingsplaats. Balans tussen serieuze zaken en luchtig, cultureel: ‘En dan daarna samen dat biertje doen.’

Werkgroepen

De taak van de SB zit ook in het faciliteren van de werkgroepen: ‘Er gebeurt ook veel op de achtergrond wat niet gezien wordt. Denk aan gesprekken met de werkgroepen of met wijkbewoners op individueel niveau.’ De werkgroepen moeten meer zichtbaar worden. Iets waar flink op ingezet wordt. Soms is het lastig om dingen voor elkaar te krijgen, lastig om vooral de jongere generatie te bereiken. Maar realistisch en optimistisch zijn is het credo. Iets waar ze ook deze krant voor willen gaan gebruiken: ‘De wijkkrant is voor ons een van de opties om de SB neer te zetten.’

Tekst en foto: Lucille van Straten

Lijst aangeleverd door de Spijkerbrigade

Activiteit	Datum
Opschoonactie	18 maart om 9:45
Eten in de Lommerd	21 maart om 12:00
Opschoonactie	15 april om 9:45
Wijkoverleg	17 april om 19:30
Bloembakkenactie	13 mei
Wijkoverleg	27 juni om 19:30
Reguliere activiteiten	Datum
Jeu de boules	Elke donderdag om 11:00
Eten in de Lommerd	Elke donderdag om 12:00

Houd [Mijnspijkerkwartier.nl](https://mijnspijkerkwartier.nl) in de gaten voor meer informatie.

Jouw activiteiten, die ook breed toegankelijk zijn voor alle bewoners, opnemen in dit overzicht? Mail dan naar secretariaat.spijkerkwartier@gmail.com

Ik parkeer mijn eigen spijkerbike bij de werkplaats van Spijkerbikes aan het Nieuwe Land om de hoek bij de Lommerd. Als je het adres niet kent, vind je deze parel in onze wijk niet zomaar vanzelf. Hoe kwam ik er vorig jaar ook alweer achter dat het bestond? Oh ja, door een berichtje in onze eigen wijkkrant... Nu eens kijken hoe dit bedrijf eigenlijk werkt.

Spijkerbikes

huizen of wat is blijven staan in de fietsenstalling van Larenstein, onverkochte fietsen van 2Switch en zelf heb ik vorig jaar mijn oude fietsje ingeleverd toen ik hier een nieuwe (gebruikte) fiets kocht. Eens per week komt een oud ijzer handelaar de 'restjes' ophalen. Veel klanten weten Spijkerbikes al te vinden voor reparatie van hun fiets. Ze krijgen een gericht advies, vakkundig en niet gericht op zoveel mogelijk verdienen aan misschien nutteloze reparaties. De

sfeer is relaxt en er wordt geen flauwekul verkocht: wat niet kan, kan gewoon niet. Een klant laat haar fiets helemaal nakijken tot een maximum van (een bepaald bedrag). Nico verzekert haar dat voor dat geld een hele hoop gedaan kan worden. De klant wordt gebeld wanneer de fiets klaar is. Want: leuk zo'n interview voor de wijkkrant, maar hier moet ook gewoon gewerkt worden. Ondertussen loopt Frank Verlinden af en aan. Hij is sinds een jaar of twee zo

Binnen in de koude werkplaats zijn zoals elke maandag en woensdag van 9 tot 4 uur een paar mensen druk in de weer met fietsen. Nico Wolterink vertelt me lachend dat dit de enige fietsenzaak is die op maandag geopend is: heel goed voor de handel! Het gaat hier echter niet alleen om handel. Spijkerbikes is een circulaire en inclusieve onderneming onder de vlag van de Blauwe Wijk.

Circulair

Dat is de onderneming zeker: hier worden gebruikte fietsen opgeknapt, vaak met behulp van onderdelen van andere oude fietsen, die niet meer te redden zijn. De fietsen kunnen overal vandaan komen: zwerffietsen, opruimen van (studenten)

ongeveer de motor achter Spijkerbikes, houdt alles bij en stuurt aan. Nico Wolterink, hier zo'n anderhalf jaar actief, heeft een technische achtergrond én is fotograaf (zie de foto's bij dit artikel) en kwam min of meer toevallig hier terecht. Hij sleutelde altijd al graag, maar heeft hier nog behoorlijk wat bijgeleerd. De werkplaats ziet er ruim en goed georganiseerd uit voor een ongeïmproviseerd oog. Dat klopt: geregeld neemt Eduard Wensink de voorraden op om te voorkomen dat de fietsmakers misgrijpen. Een groot deel van de voorraden is natuurlijk circulair, dus uit afgeschreven fietsen gehaald of liever gered. De Blauwe Wijk zorgt waar nodig voor nieuw gereedschap.

Inclusief

Via het buurtbaanbureau vinden mensen hun weg naar de werkplaats. Voor sommigen is het een opstap naar een vaste baan, voor anderen een manier

om te werken zonder de druk, die ze bij een ander bedrijf ervaren. Voor nieuwe Nederlanders, die de taal nog niet beheersen, kan het een tussenstap zijn. Een medewerker uit Oekraïne is na een paar maanden weer vertrokken: hij heeft een vaste baan gekregen. Dat betekent dat er (behalve Frank en Nico) geregeld personeelwisselingen zijn. Het betekent ook dat Frank en Nico behalve het fietsen maken nog andere taken hebben op de werkvloer. Dit alles wordt bevestigd door Elton, die ik hier vorig jaar ook al ontmoette. Hij komt van Aruba, was lang werkzaam in de bouw in Duitsland, maar kan hier prima uit de voeten.

Nico koppelt me aan Phine Spaan (en gaat zelf snel weer verder met sleutelen). Ze is 17 en komt binnen in een zwarte overall om aan het werk te gaan. Ik dacht even dat ze voor een fotoshoot kwam, maar nee. Ze heeft een tussenjaar genomen na het halen van haar HAVO diploma en meldde

zichzelf aan om twee dagen per week te komen werken. Ze wil van alles leren voor ze zich aanmeldt bij de fashion academie in Antwerpen. De technische opleiding, die ze hier krijgt, doet bij haar vrienden de monden openvallen, maar zij vindt het geweldig. Ik ook.

Toekomst

Ongeveer drie jaar bestaat Spijkerbikes nu. Na een vliegende start was er een kleine dip, maar het loopt nu weer prima en is klaar voor groei. Het 'wrappen' van frames was mooi, maar is te arbeidsintensief gebleken. Dat gebeurt niet meer. Verhuren is in de toekomst nog wel een optie. Binnenkort gaan studenten van de HAN aan de slag om via Facebook en Nextdoor alles zichtbaarder en meer toegankelijk te maken. **Houd dat in de gaten!**

Tekst: José Botman

Foto's: Nico Wolterink

Vrijwilligerswerk hoort bij het leven

De hooggelegen maisonnette-woning van Pien Floor is verrassend. Ik kijk mijn ogen uit. De blik trekt naar de ramen, waar je kijkt op de St. Martinuskerk, op stukken van de Spijkerstraat en van de Parkstraat. Achterkanten, tuintjes, brandtrappen, balkons. Je kunt blijven kijken. De blik trek ook naar binnen, waar limegroene muren prachtig kleur leveren op deze grauwe bewolkte dag.

Overall hangen bijzondere lampen. Wat logisch is als Pien later vertelt dat ze theatertechnica is geweest en dus wel wat heeft met lampen en belichten. Bijzondere lampen. Kunstliefhebber als ze is, lacht ze er zelf om dat er geen schilderijen aan de muur hangen. In het verleden wel, toen heeft het hier met een "Kunst op de Koffie"-editie volgehangen, van douche tot in het besteklaasje. Mijn oog valt doorlopend op de drie lampen die aan het

plafond lijken te zweven, een combinatie van metalen zeemeeuwen en drones. Fascinerend. En een groot object, dat zich als een ster over de wand uitstrekt; het blijkt ook een lamp. Natuurlijk! Pien is een echte "Spijkerkwartierder", ze woont hier al vele jaren met veel plezier. Heel even woonde ze buiten de wijk; 'Ik heb niet het gevoel dat ik de wijk uit ben geweest,' zegt ze, want ze was er ook toen dagelijks te vinden. En woont nu alweer zeker twintig jaar met haar partner op deze lekkere plek. Ze is zeer actief in de wijk, misschien de laatste jaren wat minder door een mantelzorg, die ze op zich genomen heeft. Maar ze was al één van de eerste pioniers van het Parktheater, het podium voor amateurkunst; toen dat nog in de Parkstraat zat, maar dat weten veel mensen waarschijnlijk niet meer. De buurtfeestjes van haar eigen "buurtje" in

In deze rubriek zetten we iemand in de spotlight, die achter de schermen van onze wijkkrant al jaren een bijdrage levert. In deze vierde editie: Pien Floor, al jarenlang een van de trouwe bezorgers van deze wijkkrant.

de wijk werden mede door haar georganiseerd. Ja, groen is belangrijk, geveltuinen werden hier al lang voor het BuurtGroen-Bedrijf bestond, gerealiseerd.

Opnieuw met buurtbewoners heeft Pien een aantal jaren terug haar schouders gezet onder de Blind Sun, een kunst werk van Roland Schimmel, op de muur aan de Tweede Spijkerdwaarsstraat. 'Het is een heel traject geweest!', lacht ze. Jammer dat het nu beklad is. Er heeft een anti graffiti laag opgezet maar de spuitbussen hebben toch respectloos hun weg gevonden. 'Het zou mooi zijn als er ergens in de wijk een muur zou komen, waar ze 'hun gang kunnen gaan, waar ze graffiti mogen spuiten' en dan de rest met rust laten.' Goed idee!

De lijst van vrijwilligersactiviteiten, die Pien mee heeft helpen realiseren, is te lang om verder uit te werken: 'Ik denk dat als vrijwilligerswerk wegvalt, heel Nederland instort.' Ze is daar heel stellig in: 'Ik heb niet zoveel met of het betaald werk is of niet. Dat zijn dingen, dat doe je gewoon met zijn allen. Dat is het leuke van deze wijk. Een klein dorp in de stad. Een soort basis. De basis van alles!'

Deze krant bezorgen in de buurt doet ze al best lang. Omdat Pien niet zo van het digitale is en graag een papieren krant in haar handen houdt, is ze blij met een fysieke wijkkrant waar altijd weer onverwachte weetjes in staan: 'Hij is ook heel luxe geworden, heel bijzonder.' Letterlijk op de valreep, als ik mijn jas aantrek, komt er nog een hobby voorbij: mooie en lekkere chocolade maken, bonbons, taarten, hele bouwwerken. In de Lommerd heeft ze haar waar aan de man kunnen brengen maar ook op Koningsdag in Amsterdam kennen ze haar inmiddels. Als ik later wat foto's terugzie, neemt mijn respect voor deze duizendpoot alleen maar toe.

We zwaaien naar elkaar bij de voordeur. 'Leuk! Dan weet ik weer een gezicht in de wijk', roept ze nog. En ik kan dat alleen maar beamen, ik weet ook weer een leuk gezicht in de wijk.

Tekst en foto: Lucille van Straten

De Lommerd is verbouwd!

In het afgelopen jaar is de voorgevel van de Lommerd verbouwd. Wij zijn heel blij met de nieuwe open uitstraling van ons mooie buurthuis en laten het graag aan je zien.

Met behulp van de gemeente Arnhem, die ons in het kader van de Subsidie Regeling 'Ontmoeten en Verbinden' heeft gesubsidieerd, hebben we deze verbouwing kunnen doen. Hierdoor is de Lommerd nu ook goed toegankelijk geworden voor mensen met een lichamelijke handicap, een rollator, rolstoel of scoot-mobiel. We staan daarmee ook letterlijk meer open naar de wijk en onze wijkbewoners. Dat is belangrijk want de Lommerd wil graag

voor zoveel mogelijk mensen een gastvrije omgeving zijn. En graag ruimte bieden en geven aan wijkbewoners, die samen met andere wijkbewoners een activiteit hebben of een plan daarvoor willen maken. Of gewoon elkaar willen ontmoeten. Zo zijn we bijvoorbeeld sinds begin januari gestart met onze 'warme huiskamer'. Een initiatief om mensen die anders misschien in de kou zouden zitten, voor een aantal uren een aangename warme plek te bieden. En we zijn wekelijkse soepochtend op donderdag begonnen, waar je voor weinig geld van een kom soep en leuk gezelschap kunt genieten. Ook aan alle werkgroepen, die actief in de wijk zijn, bieden wij ruimte en gastvrijheid. We willen graag een meer actieve rol in onze wijk nemen en daarom horen of lezen we graag de suggesties van onze

medebewoners wat er van de Lommerd verwacht wordt. Dit om zo ideeën op te halen en zoveel mogelijk met elkaar voor elkaar te krijgen.

We willen graag een vernieuwde fase van wijkgericht buurtcentrum ingaan en zullen ook via de wijkwebsite en de wijkkrant vaker van ons laten horen en jullie informeren wat er te doen of mogelijk is. Daarvoor wordt nu ook een vernieuwde website van de Lommerd ontwikkeld.

We nodigen je van harte uit ons nieuwe 'gezicht' te komen bekijken en hopelijk bewonderen. Wij zijn er blij mee en delen dat graag met jullie.

Welkom in de nieuwe Lommerd!

Tekst: Rudolf Beijerman,
voorzitter bestuur van de Lommerd
Foto: Rien Meijer

wethouder Mark Lauriks verricht de openingshandeling op 16 februari jl.

We hadden afgesproken met Louna en haar vader Remco in de Watertuin, maar omdat het wéér zo'n dag in januari was waarop het alleen maar regende zijn we uitgeweken naar de kantoren onder Brasserie Thialf. Daar is het warm, licht en vooral droog.

In deze rubriek laten we kinderen aan het woord over wat ze zoal doen én wat ze vinden van wonen en leven in het Spijkerkwartier.

Louna is 10 jaar en woont om de week bij haar moeder in St. Marten en bij haar vader in Presikhaaf. De naam Louna Wester is een samenvoeging van de voornaam van haar moeder Louise en de achternaam van haar vader. Er zijn verder geen broertjes of zusjes maar sinds kort wonen de kittens Donder en Bliksem bij haar moeder in huis: 'Ze zijn allebei zwart, alleen Bliksem heeft zo'n wit flitsplekje op de borst'. Met haar vader heeft ze weleens rupsen uit de uiterwaarden meegenomen die zich letterlijk hebben ontpopt als kolibrievlinders en een groente-uil, allemaal nachtvlinders. Naast spelen met een bal, knutselen en gamen houdt ze van luisteren naar boomkrekels en met de batdetector luisteren naar vleermuizen, van vuurwerk en dan vooral van het carbid schieten in de buurt bij opa en oma in Enschede.

Duizend soorten

Ondanks dat Louna op de Jan Ligthart-school zit in St. Marten (leuke school met leuke kinderen) is ze toch heel veel in de wijk en kind aan huis bij de speelplaats Thialf. Zoals haar vader Remco zegt: 'Om te spelen, ze helpt hier mee en doet ook soms klusjes.'

Vader en dochter delen een grote interesse in de natuur: zij doen op Thialf sinds 2018 het "Duizend Soorten Project" en hebben er tot nu toe 878 ontdekt.

Louna: 'Mijn lievelingsdier is de metselbij, die ziet eruit als een kleine hommelt met een oranje kontje, zij leven in de voegen van bakstenen muren. Oh, en de karperluis, die is hier trouwens door een ander kind ontdekt toen we proefjes deden. Hele grappige luis, die heeft ook twee oogjes!' Ze legt uit hoe kinderen met doorzichtige plastic huishoudbakjes en schepnetjes wateronderzoek doen naar wat er zoal leeft in Thialf: 'Stekelbaarsjes zien er van opzij veel mooier uit dan van bovenaf, omdat je dan de stekels beter ziet!'

Goudwespje

Karperluis

In corona tijd heeft ze met haar vader heel veel speeltuinen in Arnhem bezocht en ook ideeën opgedaan om Thialf verder te vergroenen en meer spannende spel- dingen te bedenken. 'Ik klim graag in bomen bijvoorbeeld; hier op Thialf is een heel fijne klimboom, daar heb ik een touw ingegooid en dan vind ik het leuk om daarin te spelen. Ik hou er ook erg van om nieuwe dingen te doen en te leren. De

geheime tuin hier is een leuke speelplek.' Vader Remco vult aan: 'Er zou bijvoorbeeld op Thialf meer begroeiing moeten komen zoals struiken die zowel verstopplekken zijn als voor verkoeling zorgen.'

Korstmos

Louna is samen met haar vader bezig een korstmos excursie uit te werken voor het Spijkerviertel. Haar vader verzorgt

hierover de lezing in maart en Louna gaat dan mee met de excursies om vooral kinderen erbij te betrekken: 'Ik vind korstmossen heel interessant door de vorm en de structuur. Als je dat met een loep bekijkt dan zie je pas hoe diep ze gaan.' Zij wandelen samen door de binnentuinen in de wijk om de verschillende korstmossen in kaart te brengen en te fotograferen. Aangezien ik mij zelf niet veel bij korst- mossen voor kan stellen lopen we samen de speelplaats op. Louna wijst meteen de verschillende korstmossen aan op de bomen, 'Kijk, deze is heel bijzonder, die vind je bijna nergens.' Bijzonder; ik zou er zo aan voorbij zijn gelopen....

Lezing Korstmos
vrijdag 24 Maart bij DAZO 125
Excursies Korstmossen op Thialf (2x)
zaterdag 25 maart.

Tekst: Trudi Hendriks

Foto's: Remco Wester, Rien Meijer (portret Louna)

Madam

Als je binnenstapt bij knipsalon Madame X aan de Driekoningenstraat kom je in een andere tijdzone: de jaren vijftig van de vorige eeuw

Kapper/kunstenaar Mariëlle Asselbergs woont en werkt sinds vijf jaar in het Spijkerkwartier: 'Ik heb hiervoor jaren geknipt, ook in Nijmegen, en had daar al mijn eerste vaste Madame X klanten. Toen ik hier mijn knipsalon in de voorkamer van ons huis begon ben ik eerst kennis gaan maken met alle ondernemers in de Steenstraat. Er waren natuurlijk al heel veel kapsalons. Zo kwam ik ook in de postzegelwinkel van Luttje in de Steenstraat; prachtig interieur vond ik. Ik

heb ook wel eens 's avonds voor de etalage gestaan en naar binnen gekeken: stel je voor dat dit een kapsalon zou zijn...?! Op mijnspijkerkwartier.nl stond een oproep "Wie redt het postzegelwinkeltje?" en nog dezelfde avond heb ik het gehele interieur gekocht. Dat kostte me een half jaar omzet. Luttje vond het ook een fijn idee dat het interieur in het Spijkerkwartier bleef. We hebben het met hulp van Bart Lucassen helemaal uit elkaar gehaald, genummerd en stuk voor stuk over de

Steenstraat naar hier gedragen en als een soort lego - helemaal passend gemaakt voor de salon - weer in elkaar gezet. En we hebben alles hergebruikt. Het mooist vond ik nog wel dat we een geplet zeepdoosje vonden; het interieur heeft kennelijk vroeger ook in een parfumerie gestaan en nu heeft het hier de oude bestemming weer teruggevonden.'

Knippen en Kunst

Mariëlle vertelt: 'Ik deed als 16 jarige "de

In haar kunst zie je ook “het kwetsbare lichaam” terug. ‘Het heeft mij toen wel doen inzien dat ik alles uit mijn leven wil halen. Mijn gezondheid is niet optimaal; de knipsalon is daarom beperkt open en ik neem ook geen nieuwe klanten meer aan. Ik werk één op één met heel veel persoonlijke aandacht, neem mijn tijd en mijn klanten kennen mijn situatie. Dus soms moet ik afspraken afzeggen om gezondheidsredenen en dat accepteren mijn klanten.’

Zeep

Vanwege haar gezondheid, astma en kapperseczeem werkt Mariëlle al jaren “zo gezond mogelijk”. ‘Ik heb een knipsalon in plaats van een kapsalon, ik wil knippen en zo min mogelijk kleuren en ik werk al jaren met natuurlijke haarzeep in plaats van shampoo en conditioner. Ik werk zo

duurzaam mogelijk en wil zo min mogelijk plastic gebruiken. De haarzeep stem ik af op het haar van de klant. Ik heb verschillende zeepjes in kleine blokjes gesneden en meegegeven. Klanten moeten het zelf uitproberen en er ook even aan wennen. Het is heel zacht en goed voor haar en huid, in ieder geval beter dan chemische shampoo en soms werkt het zelfs medicinaal. Ik zoek samen met de klant naar de beste match.’

En zo liggen er weer heerlijk ruikende, nostalgisch ogende zeepjes uitgestald voor de verkoop in een oude vitrinekast in knipsalon Madame X. Op hun plek.

www.madame-x.nl

Tekst: Trudi Hendriks

Foto's: Rien Meijer

ex

Kappersschool” maar was thuis als hobby al veel bezig met tekenen en kunst. Toen ik met mijn werkmap naar de Kunst-academie in Breda ging werd ik meteen toegelaten tot het tweede jaar, tot mijn eigen verbazing!

Ik heb knippen en kunst altijd gecombineerd: door het knippen kon ik in mijn levensonderhoud voorzien.’

In haar heel jonge jaren werkte Mariëlle in het buitenland, maar werd door een acute Hepatitis B infectie op 22 jarige leeftijd ernstig ziek. Na een bijna fatale coma en operaties leeft Mariëlle al meer dan dertig jaar met een getransplanteerde lever. ‘Ik ben één van de vier langstlevenden na levertransplantatie in Nederland.’

Heb je zelf of ken je een bijzonder (startend) bedrijf dat in onze wijk gevestigd is? Neem contact op met wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com

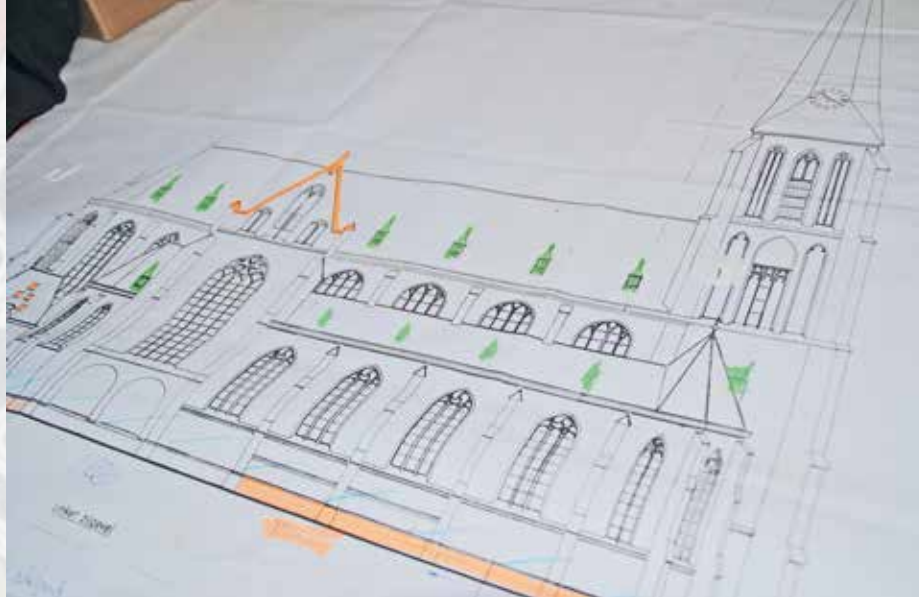
Het móet iedereen opgefallen zijn! De klok wijst al maanden een andere tijd aan dan de juiste, er klinkt geen gebeier meer en alles lijkt stil te zijn gevallen. Maar niets staat stil. Sterker nog: er wordt heel hard gewerkt aan de Martinuskerk in de Steenstraat. Langzamerhand een van de weinige kerken in Arnhem die nog de functie heeft, waar ze ooit voor in het leven geroepen werd.

De Martinus van de Steenstraat

‘Er zijn veel kerken verdwenen,’ zegt Bart Kamps met wie ik door de kerk loop, ‘maar we hebben de intentie uitgesproken dat deze Martinuskerk de eucharistische functie behoudt en een sociaal steunpunt blijft.’ Bart is lid van het bestuur van de Eusebiusparochie, waar in een gezamenlijk netwerk de katholieke kerken van Arnhem, Rheden en Rozendaal aan verbonden zijn. De Martinus dus ook. Hij houdt zich bezig met het gebouwbeheer van de aangesloten kerken, heeft een bouwkundige achtergrond en weet dus waar hij het over heeft.

De parochianen, een hele diverse groep van ongeveer vijfendertigduizend mensen, weten deze kerk te vinden. Maar ook de wijk- en stadsbewoners die in de Mariakapel een kaarsje op komen steken. Iets, wat ik moet bekennen, zelf ook wel eens doe.. even in de stilte zitten.

We gaan naar de parochiezaal, waar nog steeds veel leven is, zoals parochiebijeenkomsten, vergaderingen en koorrepetities. Er is een zonnige binnenplaats waar een heerlijke stiltetuin van gemaakt zou kunnen worden. Dit biedt ruimte om te exploiteren: rouw, trouw, doop, bijeenkomsten.. de ideeën zijn er!

Eusebius

De heilige Eusebius, de Arnhemse stadsheilige, was een Romeinse soldaat die als martelaar in de tweede eeuw na Chr. door de Romeinen is gedood omdat hij, ondanks het feit dat zijn tong was uitgerukt, toch door bleef gaan met preken. Die tong, een stuk van zijn schedel en wat van zijn botten zijn uiteindelijk als relikwie in een schrijn bewaard gebleven. Wat hielp was dat de monniken van Prüm in de vijftiende eeuw deze relik ter beschikking

oren

stelden aan Arnhem. Een voor die tijd normale pr-stunt om meer volk te trekken. Een bedevaartsoord creëren. De schrijn staat nu nog in Utrecht in het Museum Catharijneconvent, maar zal straks weer een thuisbasis krijgen in deze kerk. En opnieuw volk trekken. Er is veel erfgoed, sieraden, vaatwerk, monstransen. Ook die krijgen weer een prominente plek. Bijvoorbeeld in de oude biechtstoelen, die mooi aangelicht en beveiligd, prachtige vitrines kunnen worden. Met steun van de Vrienden van de Walburg komen er wisselende en permanente tentoonstellingen. Rondleidingen, stadswandelingen, groepen bezoekers van de boten die hier aanleggen: er zal genoeg belangstelling zijn.

Gemeente Arnhem

Wat doet de gemeente in dit hele plan? Er is een plan Kerkenvisie, dus ze weten wat er gebeurt, wat het kost en wat de 'opbrengst' is, ook voor de gemeente Arnhem. Dat

onderstreept de gemeente, ze zijn blij met al die inzet van heel veel vrijwilligers. Want financieel is het moeilijk. Erg moeilijk zelfs. Het honderdvijftigjarige gebouw vraagt veel onderhoud. Maar financiële bijdrage, tja.. Het Rijk subsidieert een stukje, maar daar moet dan met name de buitenkant mee onderhouden worden. Dat is lang niet toereikend.

Maar de grootschalige renovatie gaat ondanks alles door. 'De kerk gaat met zijn tijd mee', zegt Bart bevlogen, 'er zijn fondsen beschikbaar om de kerk van het gas af te krijgen.' Dit wordt ondersteund door Stichting Hulpfonds Sint Martinus met een forse bijdrage. Het duurzaamheidsconcept wordt gelijk meegenomen tijdens de renovatie van de binnenkant van het gebouw. Radiatoren kunnen straks allemaal weg, losliggende tegelvloeren worden nu geïsoleerd en onderlegd met vloerverwarming. Daar is afgelopen zomer direct op doorgepakt toen de gasprijzen door het plafond schoten.

Ik krijg een rondleiding. We lopen kruip-door-sluip-door langs gangetjes en door deuren, buiten en binnen. Ik zie bouwvakkersspullen, tekeningen en werk in uitvoering. Wat we niet zien als passant in de Steenstraat, zie ik nu: er staan enorme steigers aan de achterkant, er wordt hier heel hard gewerkt. En dan zijn we boven: de kapel, een prachtige witte en rustige zolderruimte waar je, als je iets religieus wil vieren, dat dáár wel zou willen. Intiem en net iets dichterbij de hemel.. Wie weet er eigenlijk dat er een kapel boven de Martinuszaal van deze kerk is? Dat daar een lange tijd de Poolse gemeenschap gezeten heeft? Die zijn dan nu naar Emmerich vertrokken. En de kapel staat weer leeg.

Klok

En ja, dan die klok: de reden van mijn

bezoek. Ik ben niet de enige die aan de bel trekt. Er wordt veel over gevraagd en gebeld. Bart vertelt: 'De tijdsaanduiding was helemaal op hol geslagen. Dat gaf overlast, dus alles werd stilgezet. Het laatste halfjaar staat het uurwerk, dat satelliet-gestuurd is, ook stil. Het kan gerepareerd worden, maar de kosten hiervan zijn gigantisch'. Uniek aan deze torenklok is dat alle vier de zijden een klok laten zien. Dat vraagt een specifiek mechanisme. Het originele klokkenwerk is intact, alleen de elektronica is verouderd en moet vernieuwd worden. En dan overgezet naar deze tijd, op afstand bedienbaar zodat op de specifieke momenten het luiden bij Angelus of een begrafenis ingeregeld kan worden zonder dat de koster de hoge trappen op hoeft. Maar dat heeft herstel en onderhoud nodig, wat een flink bedrag vraagt.

Waar is de gemeente Arnhem, waar is Team Leefomgeving?

Het zou mooi zijn als wanneer over twee jaar het honderdvijftigjarige bestaan van deze unieke kerk gevierd kan worden, de klok het weer helemaal doet. Dat de lampjes in de wijzerplaten weer branden. Onder toezien van de heilige Eusebius, die hier dan weer woont. Hier, in ons Spijkerkwartier..

Tekst en foto's: Lucille van Straten

Help de Martinus!

Wat is er nodig om die klok weer in ere te herstellen? De schatting ligt rond de € 40.000,-. Zijn er buurtbewoners die ook vinden dat de toren van deze kerk weer helemaal in functie hersteld moet worden? Zijn er ideeën? Initiatieven om dit op te pakken? Het bestuur zal dit van harte ondersteunen. Contact: secretariaat@eusebiusparochie.nl

Neem de Chinese kool en haal de bladeren van de kern. Bestrooi ze ruim met het zout in een kom en wrijf de bladeren goed in en kneed naar hartenlust. Als je alle bladeren gehad hebt verzwaar ze dan met het bord met een gewicht zodat er voldoende druk op zit waardoor vocht uit de kool komt en onder staat. Voeg eventueel wat water toe. Laat een nacht staan, 2 mag ook. Niet langer!

Spoel de Chinese Kool goed af. Snijd de gember, knoflook, bosuitjes. Maak een papje van het rijstmeel en 100 ml water en verhit dit langzaam en roer dit goed door. Laat afkoelen.

Voeg de gember, knoflook en bosui toe aan het papje. Doe de vissaus en de Go Chu Jang erbij. Wrijf de Chinese Kool bladeren stuk voor stuk in met het papje en bestrooi ze met de Koreaanse Chili flakes en sesamzaadjes. Stop ze in de potjes. Laat minimaal 24 uur staan.

***Toko:** wij hebben het geluk in de wijk twee supergoede Toko's te hebben; Toko Sen Wan Foods in de Steenstraat en Amazing Oriental op de Johan de Wittlaan

Tekst/recept: Hans Marcellis

Illustraties: Hans Marcellis

Kimchi of Kim Chi

Het Koreaanse smaakbommetje

Kimchi is geen gerecht maar een smaakmaker! Een bijgerecht, een toevoeging of condiment zoals bijvoorbeeld sambal maar dan uit Korea. Een echt smaakbommetje. Het brengt de meeste gerechten naar een hoger niveau en kript de totale smaak van een gerecht op. Het smaakt heel goed bij rijst, noodles, wokschotels, soepen en sauzen. Maar ook lekker bij peulvruchten of boontjes, in de pompoensoep of gewoon in de kippensoep. Ik heb het laatst nog gemaakt met scrambled eggs.

Het is niet moeilijk te maken en je kunt er maanden plezier van hebben. Begin op tijd. De kool moet een nacht fermenteren.

Nodig: grote kom, mes, groot bord met een zwaar gewicht of als je een zuurkool pot of Keulse pot hebt gebruik die dan, vergiet. Eventueel plastic handschoentjes vanwege de rode peper. Klein pannetje en garde. Eventueel keukenmachine. Gesteriliseerde potjes om de Kimchi te bewaren.

- 1 stevige Chinese kool
- 3,5 eetlepel zout. Lijkt veel maar je spoelt het de volgende dag er weer vanaf.
- 1 duim gesneden gember
- 4 chilipepers
- 6 dikke tenen knoflook
- 5 bosuitjes
- 1 el suiker
- 2 el vissaus/ Nam pla.
- 3 el Go Chu Jang, Toko*
- 2 el Koreaanse Chili flakes, Toko* (gochugaru)
- 25 gr rijstmeel
- 100 ml water
- 2 el Sesamzaadjes, geroosterd.

Jan de Vries vertelt over de tijd toen de Lommerd nog een pandjeshuis was en je er beter maar niet gezien kon worden

Historische Herberg strikt neer in de Lommerd

Nadat de Historische Herberg dertien jaar lang in de Molenplaats werd georganiseerd, streek dit evenement op vrijdag 10 februari j.l. voor het eerst neer in het Spijkerkwartier.

In drie presentaties stond de geschiedenis van onze eigen wijk centraal. Historicus Jan de Vries had een mooi verhaal over Lombarden in het middeleeuwse Arnhem, de Lombardstraat in het centrum en ons eigen buurthuis de Lommerd, een voormalig pandjeshuis dat dateert van 1869.

Egbert Bouwhuis vertelde over het 'lege Spijkerkwartier'. Hoe zag het gebied eruit waar na het slechten van de verdedigingswerken vanaf het midden van de negentiende eeuw een chique woonwijk verrees? Aan de hand van diverse plattegronden nam Bouwhuis zijn gehoor mee langs kabbelende beekjes, landerijen en de diverse spijkers die in dit gebied stonden en waaraan de wijk haar naam ontleent.

Daarna was het de beurt aan Joep Mannaerts, aangekondigd als 'nestor van de wijkhistorie', een naam die hij dubbel en dwars verdient door de fraaie serie 'Twintig straten en een boulevard' die jaren geleden in de *Wijkkrant* stond. Mannaerts zoomde nader in op het Gelders Spijker. Dit landhuis stond ca. 350 jaar op de plek waar thans de Parkstraat en de Prins Hendrikstraat elkaar kruisen. Hermina Coops, de laatste bewoonster van het landhuis, verkocht vlak voor haar overlijden in 1879 haar landerijen. Het gebied werd verkaveld, het Spijker afgebroken, de Parkstraat – die voorheen eindigde bij het Gelders Spijker – werd doorgetrokken en al snel gonsde het van de bouwactiviteiten.

Onno Boonstra, medeorganisator van de Historische Herberg, kon tevreden terugblikken op een geslaagde eerste bijeenkomst in de Lommerd. 'Het was echt volle bak. Veel nieuwe gezichten gezien, veelal inwoners van het Spijkerkwartier die een kijkje kwamen nemen. Hopelijk komen ze vaker. En een geweldige ontvangst hier in de Lommerd, met heerlijke soep!'

Tekst en foto: Stef Ketelaar

Jubileum Bloembakkenactie Spijkerwartier Zaterdag 13 mei 2023

Op zaterdag 13 mei a.s. is het de 50e bloembakkenactie in de wijk. Een ware traditie. Sinds 1974 zetten bewoners van het Spijkerkwartier zich in om de wijk groener en fleuriger te maken. De opbrengst van de markt komt zoals gewoonlijk ten goede aan de ondersteuning van wijkactiviteiten!

De grote diversiteit aan eenjarige planten komt van Kwekerij 't Kleintje uit Huissen. Tijdens de activiteit kan u zich ook laten informeren over hoe u uw bijdrage aan een groene wijk kunt leveren.

Kom dus zaterdag 13 mei tussen 09.00 en 16.00 uur naar de Lommerd, Spijkerstraat 185a en ga aan de slag op balkon, in boomspiegel en tuin voor een groene en fleurige wijk!

De Binnentuinen van het Spijkerkwartier

Op verschillende plaatsen in de wijken Spijkerkwartier en Spoorhoek zijn er de zogenaamde “Binnentuinen” te vinden. Sommigen liggen in het zicht, anderen liggen meer verscholen tussen de grote monumentale panden die de wijken rijk zijn. Het zijn openbare plekken die tot ware oases zijn gemaakt door de bewoners uit de wijken. Daar doen zij hun best voor.

De tuinen zijn ooit ontstaan op eigen initiatief van de bewoners. De geschiedenis begint in de tachtiger jaren van de vorige eeuw. De Binnentuinen waren tot eind vorige eeuw nog vaak bestemd voor kleinschalige industrie of parkeergelegenheid. In de loop der jaren zijn er steeds meer tuinen ontwikkeld. Op dit moment telt het Spijkerkwartier en Spoorhoek twaalf tuinen, en dit aantal is groeiende. De tuinen worden met veel plezier verzorgd en onderhouden en iedere tuin heeft zijn eigen karakter afhankelijk van wat de bewoners er mee willen bereiken. Ook de ligging van een tuin is belangrijk. De mate van zon en schaduw bijvoorbeeld, is bepalend voor het

soort planten, bloemen en bomen die erin kunnen gedijen. De laatste jaren speelt ook de klimaatverandering een steeds grotere rol waar rekening mee gehouden moet worden. De diversiteit, het aantrekken van insecten, vogels en kleine dieren worden zoveel mogelijk gestimuleerd. Hierdoor bieden de tuinen voor vele dieren, bomen en planten een aantrekkelijke plek om te wonen en zich voort te planten.

De tuinen dragen hun steentje bij aan een groenere leefomgeving. En dat is zeer welkom in de stad waar zoveel steen is. Ze bieden ook een rustpunt in de wijken, zijn een ontmoetingsplek en hebben daardoor ook een belangrijke sociale functie.

Laat je verrassen en inspireren en vooral, kom tot rust in de Binnentuinen...

Lijkt het je leuk om mee te werken aan het onderhoud van de tuinen of een ander groen initiatief te beginnen? Neem dan contact op met de groengroep:
groengroep@spijkerkwartier.net

Meer info over de tuinen:
[mijnspijkerkwartier.nl / gids / groengroep spijkerkwartier / de tuinen van het spijkerkwartier](http://mijnspijkerkwartier.nl/gids/groengroepspijkerkwartier/de-tuinen-van-het-spijkerkwartier)

Tekst: Groengroep Spijkerkwartier

Foto: Erik Vos

Op de foto een aantal van de vrijwilligers:

Bovenste rij van links naar rechts: Paulien Vos (Watertuin), Marscha Beemsterboer (Vlindertuin), Hilde - Zita van der Laan (Spoortuin), Barbara Visscher (Achtertuin), Eddie van Sitteren (Vlindertuin), Bram Allard (Kruidentuin)

Onderste rij van links naar rechts: Jacqueline Brincker (tuintje bij het Oude Land), Yolanda Klun (Voorzitter en Groenverzorger Statenlaan), Berlinda Mooi (Bestedelingentuin), Marry Venema (Bestedelingentuin), Wim Berentsen (Vlindertuin)

Buurtklusbedrijf en de energierekening

Wie of wat is het BuurtKlusBedrijf?

Het BuurtKlusBedrijf is een klusbedrijf vóór bewoners, dóór bewoners in de wijk.

Het is een team van handige buurtbewoners die andere bewoners in de wijk helpen energie te besparen. Ze doen dit door het geven van advies, maar vooral door energiebesparende maatregelen te installeren. Vooral DOEN dus!

Wat komen ze doen?

Door tocht, slechte isolatie en de hoge energieprijzen kost verwarmen van een huis tegenwoordig veel geld. Deze klusser helpt de warmte binnen te houden door:

- Een isolerend gordijn op te hangen bij de voordeur of trapgat;
- Tocht tegen te gaan door de kieren en naden te dicht en/of tochtstrippen aan te brengen;
- Isolerende raamfolie aan te brengen voor enkel glas of een tochtend raam;
- De cv-installatie in te regelen waardoor de woning snel en efficiënt verwarmd wordt.

Iedereen kan een klusser vragen langs te komen. Ze geven dan niet alleen advies, ze leveren ook het materiaal en installeren het direct.

Wat kost dit?

Het aanbod is vooral bedoeld voor buurtgenoten met een kleine beurs. Heb jij moeite rond te komen, dan worden de kosten vergoed door de Gemeente Arnhem. Geen rekening voor jou dus. Heb je een grotere beurs en wil je ook graag de hulp van het BuurtKlusBedrijf, dan worden de kosten met je verrekend.

Bij belangstelling: stuur een mail naar info@buurtklusbedrijf.nl onder vermelding van naam, adres en telefoonnummer. Is al bekend met welke maatregelen je energie kan besparen?

Geef dat dan ook in de mail aan, dan kunnen we het direct regelen!

Tekst en foto: BuurtKlusBedrijf

Een Schoon, Heel en Veilige Steenstraat

In het Spijkerkwartier is sinds twee jaar vanuit de gemeente Arnhem een actieprogramma ingericht om het gebied van de Steenstraat en omgeving veiliger te maken.

Actie

Het gebied van het actieprogramma loopt van de Steenstraat/Spijkerlaan naar de Hommelstraat en Van Muijlwijkstraat, met daarbij een groot gedeelte van de Spoorhoek. Er zijn verschillende actielijnen die bijdragen aan het -stap voor stap- verbeteren van het gebied. Zo zijn er in het gebied camera's geplaatst (15 stuks) en wordt er gewerkt aan het aanpakken van verloederde plekken (zogenaamde gribusplekken).

Weesfietsen

Ook het ruimen van weesfietsen is een onderdeel van het actieprogramma. Zo zijn er in november vorig jaar 80 fietsen geruimd op de Steenstraat en in januari van dit jaar tientallen fietsen bij het station Velperpoort. Minder weesfietsen draagt bij aan een nettere openbare ruimte. Door minder weesfietsen blijft er ook genoeg ruimte over voor bezoekers van de Steenstraat om de fiets te stallen.

Pand66

In het kader van het actieprogramma van de Steenstraat en omgeving zit Team Leefomgeving van de Gemeente Arnhem in Pand66, aan Steenstraat nummer 66.

Elke woensdagmorgen is daar een inloop van 09:00-12:00, waar bewoners terecht kunnen voor vragen of om hun ideeën kwijt te kunnen om de wijk te verbeteren.

Ook op andere dagen in de week zijn wijkmanagers van Team Leefomgeving aanwezig. Is er niemand en wil je toch wat kwijt of vragen? Dat kan door het sturen van een mail naar csa@leefomgevingarnhem.nl.

Tekst: Noortje Ruisbroek, Monique de Leeuw, Bram Bos (wijkmanagers Team Leefomgeving Centrum, Spijkerkwartier, Arnhemse Broek)

Foto: geleverd door TLO

Coffeeshop Uncle Sam

Als redacteur van de wijkkrant hoor je nog wel eens wat... het gerucht ging dat coffeeshop Uncle Sam uit de wijk zou (moeten) verdwijnen. Rondom de coffeeshops en het gebruik van wiet en softdrugs is al jaren een onduidelijk en wisselend beleid: gedogen van de verkoop maar niet van de inkoop. Wat is er legaal en wat is illegaal, hoe zit het eigenlijk?

Staatswiet

De gemeente Arnhem gaat met negen andere gemeenten in Nederland experimenteren met de verkoop van legale wiet in de coffeeshops.

In Arnhem nemen alle tien coffeeshops hieraan deel. Het doel van het 'Experiment gesloten coffeeshopketen' (wietexperiment) is regulering van de markt, ervaring opdoen met de legalisering van de verkoop, teelt en inkoop van veilige softdrugs. Alle coffeeshops

in de deelnemende gemeenten moeten deelnemen aan het experiment. Voor alle coffeeshops gelden dezelfde regels. In andere delen van de wereld, zoals Canada en Uruguay, is al ervaring opgedaan met legale teelt.

Reden genoeg om contact op te nemen met de eigenaar van de grootste coffeeshop van Arnhem, die te vinden is in onze wijk: Uncle Sam aan de Driekoningenstraat met de iconische butler voor de deur.

Familiebedrijf

Karin en Gerrit Riethorst reageerden enthousiast op een gesprek met de wijkkrant. 'Juist met de wijkkrant, omdat wij het heel belangrijk vinden om open te zijn en een goede verstandhouding willen hebben met de buurt.'

Bij binnenkomst van de coffeeshop valt meteen op hoe groot en goed verzorgd de zaak binnen is. Glazen afscheidingen en afzuigsystemen zorgen ervoor dat er binnen en buiten geen sprake is van geluid- of geuroverlast.

Gerrit is samen met zijn compagnon en zwager 34 jaar geleden bij toeval in deze handel gerold. Uncle Sam is een familiebedrijf. 'We hadden deze ruimte voor vijf jaar gehuurd als opslagruimte,

omdat we een handel hadden opgezet in decoratiematerialen met het Verre Oosten. Door ruzie kon dit niet doorgaan en moesten we omzien naar iets anders. Zonder kennis, ik rookte zelf niet eens, zijn wij er langzaam ingegroeid. In die tijd kon er veel.' De van oorsprong garageruimte werd omgebouwd tot coffeeshop. 'Wij hadden natuurlijk geen geld als startend ondernemers en hebben de zaak kunnen verbouwen met oude onderdelen van het Gemeenteziekenhuis toen dat afgebroken werd.' Het enige wat nog herinnert aan de "valse start" van hun bedrijf is het grote beeld van de butler dat zij toen kochten en dat sinds jaar en dag voor de deur staat.

Kwaliteit

Gerrit en Karin zijn trots op hun zaak en juichen het meedoen met het experiment toe. 'Wij hebben niets te verbergen en werken al jaren bijvoorbeeld met een kassasysteem in samenspraak met de belastingdienst. Wij betalen óók belasting. Het is heel frustrerend als je heel hard werkt en er alles aan doet om een normaal bedrijf op te bouwen, je toch op één hoop wordt gegooid met straatdealers en harddrugs. Wij moeten ons aan heel veel regels houden, worden vaak gecontroleerd en hebben voor alles vergunningen, dit in tegenstelling tot de dealers van allerlei drugs die je hier in de wijk overal op straat ziet werken.' Naast de afzuigsystemen ('alles gaat als schone lucht naar buiten') is er een streng deurbeleid: onder de 18 jaar geen verkoop, dealers zijn niet welkom, geen alcoholverkoop en geen gehang en geblow op straat. 'We hebben camera's waarmee we de hele straat kunnen overzien. Als we zien dat de klant de auto of fiets hier niet goed neerzet, wordt er niets verkocht. Als klanten voor de deur gaan blowen spreken wij ze er zelf op aan. We hebben de ingang veranderd, zodat er geen rij van klanten buiten op straat kan komen staan. Wij maken vier keer per week de straat schoon en ook binnen gelden strenge huisregels. Al ons personeel heeft een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) en is zeer ervaren. Wij kunnen door middel van onze apparatuur al langer meten wat er voor stoffen in de wiet zitten en kunnen daardoor heel goede kwaliteit leveren.

Daarmee lopen we op het experiment "Staatswiet" vooruit. Verschillende burgemeesters van Arnhem zijn hier met buitenlandse gasten al op werkbezoek geweest. Wij fungeren wel als een goed voorbeeld.'

De Butler

De butler werd in de "Zwarte Pieten discussie" na 30 jaar voor de deur te hebben gestaan, ineens een probleem. Gerrit: 'We hadden al signalen gekregen en hem binnengezet. Niemand heeft het voor die tijd als iets racistisch gezien en het was zeker niet zo bedoeld. Buren hebben ons toen aangeboden het beeld over te schilderen. We kwamen natuurlijk heel snel uit op iets "echt Ernems" dus op de kleuren van Vitesse.' Karin: 'Dat was heel erg leuk dat de buren zo meedachten. Wij zijn zelf ook zo: denken steeds mee met de buurt en doen er alles aan om goede buren te zijn. Mocht er toch iets zijn dan horen we dat graag, mensen zijn hier altijd welkom.'

Coffee

Tijdens ons gesprek zie ik bezoekers biljarten, er staat een lekker muziekje op, de sfeer is heel gemoedelijk. Gerrit: 'Je kunt het hier zien als een clubhuis: onze vaak vaste bezoekers kunnen hier biljarten, schaken, dammen met elkaar, een kaartje leggen, een praatje maken, een frisdrankje drinken en een blowtje roken.' En ik kan uit eigen ervaring melden dat ze ook heel erg lekkere koffie schenken.

Tekst: Trudi Hendriks

Foto's: Rien Meijer

Een echte 'househead'..

**We maken kennis met
Daniël van den Berg,
een DJ uit de wijk!**

Wie is Daniël?

Mijn naam is Daniël van den Berg, ik ben 31 jaar en woon nu drie jaar in het Spijkerkwartier. Ik heb – op twee jaar na – altijd in Arnhem of Oosterbeek gewoond. Ik ben DJ, producer en organiseer verschillende evenementen in of rondom Arnhem. Mensen zouden me kunnen kennen van RELIËF (houseconcept in poppodium Luxor Live), van mijn hosting afgelopen jaar op het ASM festival of van de verschillende boekingen die ik in Arnhem heb gehad!

House

Ik ben een echte 'househead'. Vierentwintig uur per dag luister ik naar elektronische muziek, voornamelijk house. Dat is gegroeid vanaf het moment dat ik uit kon gaan, zo rond mijn zestiende jaar. Ik ben helemaal verliefd geworden op de vierkwartsmaat en kan niet meer zonder. Je zou in zekere zin kunnen zeggen dat mijn hartritme inmiddels een vierkwartsmaat is!

Wat is elektronische muziek?

Dat is muziek die gemaakt wordt door elektronische instrumenten, zoals synthesizers, keyboards, drumcomputers en/of samplers. De twee grote, elektronische muziekstromen zijn house en techno. House is een directe afstammeling van disco en kenmerkt zich door de vierkwartsmaat met opzweepende baslijnen.

Wat is 'RELIËF'?

RELIËF is een verlengde van mijn sound in de vorm van een house avond. Het is een club-waardige avond in poppodium Luxor Live, waar ik speel met muziek, kunst en beleving. Niet alleen de muziek moet een mate van 'gelaagdheid' en volwassenheid hebben, maar ook de aankleding van de zaal en beleving zijn erg belangrijk. Ik maak daarom veel gebruik van kunstzinnige objecten, zoals geometrische figuren, optische illusies en vette visuals. Mijn eerste boekingen waren hier in Arnhem. Jarenlang heb ik residentie gehad in de oude Roses aan de Rijnkade. Inmiddels ben ik dertien jaar, veel ervaring en prachtige momenten verder! In Arnhem vind je veel verschillende creatieve broedplaatsen voor muziek of plekken waar muziek gespeeld wordt. Ik ben zelf veel te vinden in poppodium Luxor Live waar een scala aan grote artiesten en lokale talenten de kans krijgt om zich te bewijzen. Ook ben ik geregeld in popcentrum Jacobiberg geweest voor radio-uitzendingen of studiosessies met vrienden. Of in de Melkfabriek voor grote evenementen, in de Willemeen of Café Bosch. In onze wijk wonen verschillende DJ's en producers zoals de jongens van Overstuur, die het erg goed doen met hun techno-/rave avond. Zeker de moeite waard!

Tekst: Daniël van den Berg a.k.a. Daniël Williamsen
Foto: Rien Meijer

Afscheid

In het voorjaar van 2014 is het eerste artikel van mijn hand in de wijkkrant Spijkerkwartier verschenen. Na een oproep van de toen zittende redactie: "als er nú geen nieuw redactieleden bijkomen verdwijnt de wijkkrant Spijkerkwartier" heb ik mij aangemeld. Het leek mij leuk om artikelen te schrijven en de buurt en de bewoners beter te leren kennen. Naast het schrijven heb ik ook voorkomende werkzaamheden opgepakt, met de overige redactieleden. Er komt namelijk best wat bij kijken om zo'n wijkkrant met vrijwilligers vol te schrijven en huis aan huis bezorgd te krijgen. Er is ook eigenlijk altijd wel verloop geweest in de redactie. Mensen verhuizen, krijgen een relatie, gaan scheiden, krijgen kinderen, een andere baan, gaan emigreren: ik denk dat ik met tientallen redactieleden heb samengewerkt de afgelopen jaren. Zelf ben ik er ook even tussenuit geweest tot ik vanuit de Spijkerbrigade gevraagd werd om mee te helpen de inmiddels toch ter ziele gegane wijkkrant nieuw leven in te blazen. De teller was stil blijven staan op nummer 99. Met een nieuwe redactie is het gelukt om met wijkkrant 100 jaargang 40, ieder kwartaal weer, een hele mooie full color wijkkrant te maken. Inmiddels zijn wij 25 wijkkranten -en jaren- verder en is het nu voor mij de tijd om te stoppen met de wijkkrant. Het is mooi geweest. Wij hebben verschillende keren oproepen geplaatst voor versterking van de redactie. Hierop is weinig tot geen respons geweest. Jammer! Omdat ik heel graag het vaandel zou willen overdragen aan nieuwe redactieleden die met nieuw elan de wijkkrant Spijkerkwartier willen blijven maken. **Meld je aan!**

Trudi Hendriks

Oproep voor redactiewerk in deze Wijkkrant Spijkerkwartier

Redactiewerk is **vrijwilligerswerk** en zoals overal is er geregeld groot verloop in de uitvoering. We hebben dus mensen nodig. Altijd. Niet alleen voor het schrijven van artikelen of interviews. Je hoeft niet eens te kunnen schrijven. Want we zoeken ook tekenaars en dichters. We zoeken hulp bij organisatorische, secretariële en redactionele taken. En nieuwe ideeën helpen uitvoeren. We maken vier keer per jaar een krant waarvan de planning vooraf bekend is. Je kunt in principe je eigen tijd indelen. Er zijn rondom de deadlines piekmomenten waarin vier keer per jaar een redactievergadering plaatsvindt. Er wordt dus geen wekelijkse of maandelijkse structurele tijdsinvestering gevraagd. Wel moet je zelfstandig kunnen werken en wordt er op je gerekend om de gemaakte afspraken na te komen.

Lijkt je dit wat? Wil je meer informatie, een gesprek met iemand van de redactie of meteen aanmelden? Stuur dan een mail naar wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com t.a.v. de redactie. Wij nemen z.s.m contact met je op.

WijkVeiligheidsOverleg Spijkerkwartier Bewoners monitort FIXI

In het kader van het vergroten van de wijkveiligheid en het veiligheidsgevoel is door een aantal bewoners het initiatief genomen om naast het WijkVeiligheidsOverleg-Professionals ook het WijkVeiligheidsOverleg-Spijkerkwartier Bewoners te starten.

Deze groep, bestaande uit bewoners uit de Spoorhoek, de Spijkerbuurt en het Boulevardkwartier, bespreekt 2-maandelijks de stand van zaken met betrekking tot thema's die te maken hebben met de wijkveiligheid, zoals diverse soorten overlast, gevaarlijke of verdachte situaties. Aan de hand van de door de bewoners, ondernemers en professionals aangedragen punten wordt een actiepuntenlijst bijgehouden. Hierin wordt aangegeven wat het actiepunt inhoudt, wat voor actie er nodig is, wie de actiehouders is en wat de stand van zaken is. De punten kunnen worden aangedragen via de gemeentelijke meldingssite FIXI of via overige meldingspunten zoals politie en/of milieudienst. Over 2022 valt met betrekking tot FIXI op dat het Spijkerkwartier ten opzichte van de stad een iets hogere meldingsbereidheid heeft, namelijk 4,49% tegenover 4,12%.

In het Spijkerkwartier bedraagt het totaal aantal meldingen 2203.

Van de buurten heeft Hommelstraat en omstreken t.o.v. het gehele Spijkerkwartier een substantieel hogere meldingsscore met een lager aantal bewoners: 30% melding bij 21% bewoners. De Spijkerbuurt scoort 50% melding bij 49% bewoners. Boulevardwijk scoort het laagst 20% melding bij 30% bewoners.

Substantieel hoger aantal meldingen binnen het Spijkerkwartier, vergeleken met geheel Arnhem: Meldingen > 10% t.o.v. gemiddelde 4,12%

Overlast en handhaving_Overlast - drugsgebruikers OR	25,49%
Overlast en handhaving_Horeca - sluitingstijden	20,14%
Overlast en handhaving_Horeca - algemeen	17,54%
Parkeren_Parkeren - betaald parkeren	16,67%
Overlast en handhaving_Overlast - dak-/thuislozen	16,36%
Parkeren_Parkeeroverlast gereguleerd gebied	16,31%
Dieren_Ratten	15,52%
Overlast en handhaving_Horeca - terrassen	12,50%
Graffiti	12,50%
Straatmeubilair_Graffiti	11,45%
Verkeer_VRI (verkeerslichten) - defect / schade	10,66%
Wegen en stoepen_Projecten - werkzaamheden projectgebied	10,44%
Overlast en handhaving_Storingsdienst	10,26%
Overlast en handhaving	10,06%

Wilt u meer informatie over de activiteiten deze groep, wilt u ook hieraan deelnemen, of heeft u algemene vragen over veiligheidszaken, dan kunt u gebruik maken van wijkveiligheidspijkerkwartier@gmail.com.

‘Op Thialf komen we allemaal samen’

Een gesprek met vertrekkend voorzitter Erik Vos en nieuwe voorzitter van de Vrijstaat Thialf Fleur Engelsman.

Als buurtbewoner kwam Erik Vos vaak op Thialf. Met twee opgroeiende dochters in de ‘Thialf speelleeftijd’ was dat logisch. Toen, in 2008, zag het terrein van Thialf er nog heel anders uit. Grof gezegd een asfaltplaat zonder hekken, waar in de zomer hutten werden gebouwd en in de winter de kerstbomen verbrand. Een plek met een rauw randje, verscholen in het groen aan de rand van het Spijkerviertel. Daar zijn voelde al wel een beetje als een Vrijstaat, op Thialf konden dingen die op straat niet mochten.

Hoe begon het?

De Dullertstichting bestond 125 jaar, een mooie reden om een prijsvraag uit te schrijven. Met als opdracht: ontwerp een nieuwe entree voor bouwspelplaats Thialf.

Om een lang verhaal kort te maken: Erik Vos en Richard Derks wonnen deze prijsvraag, met hun visie ‘Grenspost voor de Vrijstaat Thialf’. Thialf voelt als een Vrijstaat en een Vrijstaat heeft grenzen nodig, een

grenspost. De entree naar Thialf is als het ware de overgang naar een ander gebied. En zo startte dit enorme avontuur!

Overgang van de stad naar de Vrijstaat, de poort naar de Vrijstaat.

Een Vrijstaat is er niet zomaar, je hebt een vlag nodig, iets lekkers (bijvoorbeeld een koekje) een volkslied, een grondwet en heersers: Kamerheer Vos en Grootmogol Derks. Memorabele liederen die de Vrijstaat Thialf hebben opgestart en verder uitgebouwd. De onderdelen konden allemaal samen met de buurt worden bedacht. Dit was en is een groot streven, het participeren, het betrekken van de inwoners van het Spijkerviertel en andere wijken in Arnhem bij deze Vrijstaat.

Ontwikkeling terrein en gebouw

De ontwikkeling van het terrein en het gebouw had iets meer voeten in de aarde. Verschillende bouwkundige bureaus en architecten zijn de revue gepasseerd. Het idee om van het bestaande gebouw

een brasserie te maken was er in eerste instantie niet. Het bestaande gebouw werd bijvoorbeeld nog net gered van de sloop. Na een jaar of vier heeft Erik zelf een architect (red: Peter Groot) gevraagd om de ontwikkeling van het gebouw vlot te trekken.

Een stichting moest worden opgericht, en zo kwam er in 2012 de stichting ‘De Vrijstaat Thialf’ met een bestuur om zo Vrijstaat Thialf te ontwikkelen met een poort, veel (sport)activiteiten en een horecagelegenheid.

Een gouden toegangspoort werd het niet; door hier kosten op te besparen was er geld om in de renovatie van de gebouwen te steken. Zo kon er een horecagelegenheid worden verbouwd: Brasserie Thialf. De inkomsten uit de brasserie werden (en worden) gebruikt om leuke dingen voor op Thialf te organiseren. Zo kwam het doel van de Dullertstichting (gelijke kansen voor iedereen) en het opzetten van de Vrijstaat Thialf (participeren met wijkbewoners) weer samen!

Nieuwe voorzitter Fleur Engelsman

Fleur Engelsman is ondertussen gestart met het deels vernieuwde bestuur. De eerste vraag is voor haar, samen met het bestuur: ‘waar staan we voor en waar gaan we de aankomende jaren op inzetten? Hoe

bouwen we de mooie erfenis die we van Erik hebben gekregen nog verder uit?’
 Fleur: ‘Ons doel is een aantal herkenbare evenementen te organiseren gedurende het jaar waarvoor inwoners een kruis in hun agenda zetten! Bijvoorbeeld Koningsdag of de rollerdisco, die elk jaar wordt georganiseerd. IJkpunten die vaak samen met Sportbedrijf Arnhem en Rijnstad worden vormgegeven. Ook het betrekken van de brasserie bij alle evenementen staat op de agenda! De brasserie is behalve een mooie plek om een kop koffie te drinken en lekker te eten ook de plek om na de voetbalwedstrijd met zijn allen nog even gezellig een derde helft te houden.’

Participatie en verbinden

De integratie van de verschillende buurten zoals bijvoorbeeld Het Broek is een belangrijk doel.

Het Sportbedrijf Arnhem en Rijnstad hebben hier ook een belangrijke rol in. De medewerkers van Sportbedrijf Arnhem - en zeker Ton - kennen zo ongeveer iedereen die op Thialf komt en hebben een belangrijke functie in het verbinden van alle bezoekers, waaronder natuurlijk veel kinderen.

Naast Sportbedrijf Arnhem en Rijnstad zijn behalve het bestuur diverse vrijwilligers betrokken die met de activiteiten meehelpen. De zondag-openstelling en het feit dat de toegangspoort langer open kan zijn in de zomerperiode, is mogelijk dankzij vrijwilligers. Ook de grotere activiteiten kunnen niet zonder de extra vrijwillige hulp van inwoners uit het Spijkerviertel en de direct omwonenden van Thialf. Door samen op te trekken wordt de Vrijstaat een levendige plek waar iedereen van kan genieten.

De corona periode heeft er absoluut aan bijgedragen dat ook volwassenen de weg weten te vinden naar Thialf. Voet- en basketbalwedstrijden, met zijn allen dansen. Ooit startte het als een buitenspeelplaats voor kinderen, maar gelukkig weten volwassenen óók nog hoe zij moeten spelen en zo krijgt Thialf een

Arnhems Meisje

Op 14 januari 2023 heeft Erik Vos uit de handen van locoburgemeester Cathelijne Bouwkamp een Arnhems meisje gekregen. Erik Vos kreeg dit voor zijn jarenlange en enorme inzet voor de Vrijstaat Thialf. Het Arnhems Meisje is een gemeentelijke erkenning voor mensen die jarenlang op actieve en baanbrekende wijze hebben deelgenomen aan het maatschappelijk leven in Arnhem.

steeds bredere functie. Verbinding tussen de verschillende buurten met zowel de kinderen als de volwassenen, kortom de inwoners van de wijken!

Tip: ‘Wees als vrijwilliger niet te bescheiden, alle inzet en input is welkom! Er wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de tijd die je als vrijwilliger beschikbaar hebt.’

Tekst: Marion Man

Foto's: Paulien Vos

Nieuwjaarsborrel en afscheid

We zijn het nieuwe jaar goed begonnen met een swingende nieuwjaarsborrel (@tomschraeven) voor de vrijwilligers. Tijdens deze avond heeft Erik Vos afscheid genomen als voorzitter van Vrijstaat Thialf. Op Thialf zullen we hem niet meer vergeten, daar pronken twee mooie houten vosjes als aandenken van zijn fantastische bijdrage en jarenlange vrijwillige inzet voor de Vrijstaat Thialf.

Vrijstaat Thialf heeft een nieuwe voorzitter: Fleur Engelsman. We heten graag de nieuwe bestuursleden welkom: Inge te Kaat, Jeroen Steenberg en Jeroen en Nienke Scholten.

Programma 2023

Voor het aankomende jaar hebben we weer ontzettende leuke activiteiten op het programma staan. Natuurlijk een aantal favorieten en nieuwe tradities, zoals de Rollerdisco - 8 juli 2023 - en de kledjesmarkt op Koningsdag.

Openlucht bioscoop, mei 2023

Er staan ook nieuwe activiteiten op de agenda. Samen met Sportbedrijf en Rijnstad hebben we een Openlucht Bioscoop in de planning. Wat is er nu leuker dan samen in de buitenlucht genieten van een mooie film. Je hoort hier snel meer over.

Kijk af en toe eens op de website www.vrijstaatthialf.nl en zorg dat je niets mist.

Leuke ideeën zijn altijd welkom, meld deze via het e-mailadres post@vrijstaatthialf.nl. Samen komen we tot een mooi event! Jullie ideeën en initiatieven worden gewaardeerd! Vrijstaat Thialf is ook op zoek naar vrijwilligers, je hiervoor aanmelden kan ook op het hierboven genoemde e-mailadres.

Onbedoeld

Het is nooit de bedoeling geweest. Zeven-en-een-half jaar lang heb ik aan de Van Muijlwijkstraat gewoond, maar dat was nooit het plan. Het huis niet en vooral niet om er zo lang te blijven. Het was trouwens ook nooit de bedoeling om in Arnhem te gaan wonen en vooral niet om er zo lang te blijven. Er gebeurt in het leven veel dat niet de bedoeling is, misschien wel vaker dan wat anders.

Dat de meeste vergezichten en vage visioenen van je jonge twintigerjaren (Parijs, Berlijn, de jongste bestsellende schrijver zijn) niet allemaal uitkomen, dat hoort er een beetje bij. Maar ik kon er ook een belofte aan één iemand lang niet door waarmaken.

We leerden elkaar kennen in de zomer van 2007. Hij had rood pluizig haar en grote blauwe ogen waarmee hij uitermate geïnteresseerd naar alles keek. Toen hij voor het eerst binnenkwam in mijn toenmalige onderkomen, een studio in Klarendal, verdwenen zijn pootjes half tussen het wol van mijn schapenvacht. Het was mijn allereerste huisdier, een rode kater: Jazz. Plechtig beloofde ik hem dat twee, drie jaar later, na mijn afstuderen, we zouden verhuizen naar een huis met een tuin, zodat hij buiten kon spelen. In de tussentijd wandelden we soms, de kat aan een lijntje dat ik vaak gewoon los liet – hij ging nooit ver, door park Klarenbeek. Er kwam een vriendje, een nieuwe studie. Het werd 2011 – het vriendje ging, en ik ook: zo belandde ik op 2 hoog in het Spijkerkwartier. Het afstuderen had intussen wat meer voeten in de aarde dan gehoopt, die flitsende carrière ook.

In plaats van een tuin was er een klein balkon dat dan weer wel uitkeek op de enige grote boom in de hele Van Muijlwijkstraat. Als surrogaat voor het park liet ik Jazz wel eens op de galerij. Eén keer gaf hij me een cadeautje in de vorm van een dode kanarie in de woonkamer, ongetwijfeld iemands huisdier. Een half jaar lang heeft het lijkje in de vriezer gelegen, 'voor als een kind hem mist en wil begraven'. Maar ik vond nergens oproepjes over vermiste kanaries, dus een half jaar later, bij het ontdooien van de vriezer, eindigde hij in de ondergrondse container in de Bloemstraat.

Het werd uiteindelijk december 2018, en Jazz tien, toen ik mijn al veel te lang uitstaande belofte kon inlossen. Een jaar of 6 later dan gepland, maar het was een opluchting – ik was inmiddels gaan vrezen dat hij het leven zou laten voor ik de kans had gehad hem eindelijk buiten te laten spelen. Hij klom in bomen, luierde in de zon, joeg op insecten. En: ik studeerde af, ging schrijven, ook iets later dan gepland, maar toch. Omwegen zijn ook wegen.

Afgelopen december ging Jazz dood. Vijftien jaar moest zo'n achtenzeventig in mensenlevens zijn, en dat is niet vreselijk oud, maar ook niet jong. En toch was het niet de bedoeling dat hij al dood ging: ik had mijn pijlen op minstens 18 gezet. Op nog veel meer zomers buiten. Maar ja.

Er gebeurt nu eenmaal veel in het leven dat niet de bedoeling is.

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 124, voorjaar 2023

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Lucille van Straten, Marion Man

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Druk: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Pand 66: Steenstraat 66, open op woensdagochtend.

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl

Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Politiepost Velperpoort, Ir.J.P. van Muijlwijkstraat 185.

Spreekuur op donderdag 18.00-20.00

Team leefomgeving: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerkwartier.nl: wijkplatform

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 125 dient te worden aangeleverd vóór 22 mei 2023 via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgaaf van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIFF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Voorpagina-foto: Rien Meijer